

בבית המשפט העליון

בש"פ 8202/18

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקש: סאמי חאמד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתת"ע 551-09-18 מבית משפט השלום לתעבורה ירושלים לבית משפט השלום לתעבורה נצרת.

2. כתב האישום מייחס למבקש עבירות לפי תקנות 23(א)(1) ו-54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (אי-ציות לשוטר ונהיגה במהירות העולה על המותר בחוק). המבקש טוען כי הוא מתגורר ועובד בצפון הארץ וכי יהיה לו קשה להגיע לבית המשפט לתעבורה בירושלים בשל המרחק הרב יחסית אשר מפריד את מקום מגוריו מבית משפט זה, וכן מחמת מצבו הכלכלי הקשה. הכבדות אלו חפץ המבקש לחסוך מעצמו, מטעמים מובנים.

3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 19.12.2018, שעה 10:30. המבקש כופר באשמה וברצונו לקיים הוכחות בתיק.

4. סבורני כי דין הבקשה להידחות.

5. כפי שנקבע בבש"פ 6395/18 ויין נ. מדינת ישראל (12.9.2018), במשפטי תעבורה אין מקום להעברת דיונים אשר מצריכים את עדותו של שוטר תעבורה. העברה במקרים אלו תותר רק בהתקיים נסיבות חריגות של ממש, והדברים הוסברו בבש"פ 6395/18 הנ"ל.

6. במקרה דנן, נסיבות חריגות אינן מתקיימות. הקשיים שעליהם מצביע המבקש אינם חריגים במידה המצדיקה סטייה מהכלל האמור לעיל. כפי שהוסבר בבש"פ 6395/18 הנ"ל, קשיים כאלה אינם מצדיקים פגיעה ביעילות עבודתם של שוטרי תעבורה ושל בתי המשפט לתעבורה.

7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ד בכסלו התשע"ט (22.11.2018).

ש ו פ ט